

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Brisal – Auto Estradas do Litoral SA, KBC Finance Ireland/Fazenda Pública

(Sprawa C-18/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 56 TFUE — Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Przepisy podatkowe — Opodatkowanie pobieranych odsetek — Odmienne traktowanie instytucji finansowych będących rezydentami i instytucji finansowych niebędących rezydentami)

(2016/C 335/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brisal – Auto Estradas do Litoral SA, KBC Finance Ireland

Strona pozwana: Fazenda Pública

Sentencja

Artykuł 49 WE nie sprzeciwia się przepisom krajowym, na podstawie których procedura poboru podatku u źródła jest stosowana do wynagrodzenia instytucji finansowych niebędących rezydentami w państwie członkowskim, w którym świadczone są usługi, podczas gdy wynagrodzenie wypłacane instytucjom finansowym będącym rezydentami tego państwa członkowskiego nie podlega takiemu pobraniu u źródła, pod warunkiem, że stosowanie do instytucji finansowych niebędących rezydentami poboru u źródła jest uzasadnione nadrzędnym względem interesu ogólnego i nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia zamierzonego celu.

Artykuł 49 WE sprzeciwia się przepisom krajowym takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które co do zasady opodatkowują instytucje finansowe niebędące rezydentami od przychodów z odsetek uzyskanych w danym państwie członkowskim, bez przyznania im możliwości odliczenia kosztów uzyskania przychodu bezpośrednio związanych z daną działalnością, podczas gdy taka możliwość jest przyznana instytucjom finansowym będącym rezydentami.

Do sądu odsyłającego należy ocena, na podstawie jego prawa krajowego, jakie są koszty uzyskania przychodu, które mogą być uznane za bezpośrednio związane z daną działalnością.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 13.4.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht München I – Niemcy) – Verband Sozialer Wettbewerb eV/Innova Vital GmbH

(Sprawa C-19/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 — Oświadczenia żywieniowe i zdrowotne dotyczące żywności — Artykuł 1 ust. 2 — Zakres zastosowania — Żywność przeznaczona jako taka dla konsumentów końcowych — Oświadczenia zawarte w przekazach o charakterze komercyjnym skierowanych wyłącznie do specjalistów w dziedzinie ochrony zdrowia]

(2016/C 335/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht München I

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Strona pozwana: Innova Vital GmbH

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1047/2012 z dnia 8 listopada 2012 r., należy interpretować w ten sposób, że zakresem zastosowania tego rozporządzenia są objęte oświadczenia żywieniowe lub zdrowotne zawarte w przekazach komercyjnych dotyczących żywności przeznaczonej jako taka dla konsumentów końcowych również w sytuacji, gdy przekazy te są skierowane nie do konsumenta końcowego, ale wyłącznie do specjalistów w dziedzinie ochrony zdrowia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 127 z 20.4.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Sul – Portugalia) – Ambisig – Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA/AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal

(Sprawa C-46/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 48 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) tiret drugie — Kwalifikacje techniczne wykonawców — Bezpośrednia skuteczność — Środki dowodowe — Stosunek hierarchiczny między zaświadczeniem wystawionym przez prywatnego nabywcę i jednostronnym oświadczeniem oferenta — Zasada proporcjonalności — Zakaz wprowadzania istotnych zmian do przewidzianych środków dowodowych)

(2016/C 335/14)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Central Administrativo Sul

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ambisig – Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA

Strona pozwana: AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal

Przy udziale: Índice – ICT & Management Lda

Sentencja

1) Artykuł 48 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) tiret drugie dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, iż spełnia on przesłanki do tego, by nadawać jednostkom, w braku transpozycji do prawa krajowego, prawa, na które mogą się one powołać przed sądami krajowymi wobec instytucji zamawiającej, o ile ta jest organem publicznym lub na podstawie aktu władzy publicznej i pod jej kontrolą powierzono jej wykonywanie usług użyteczności publicznej i o ile w tym celu dysponuje ona uprawnieniami wykraczającymi poza normy obowiązujące w stosunkach między jednostkami.